books for children
reea

Ráduly Melinda
Mediana Stan

Papadii

2014 www.reea.net

Păpădii

Drepturi de autor

Text 2014: Mediana Stan
Copertă și ilustrații: Ráduly Melinda
Tehnoredactare: Arina Borz
Toate drepturile rezervate.

Distribuirea gratuită a acestei cărți, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul anterior scris al companiei Reea sunt interzise și se pedepsesc conform legii dreptului

de autor și legilor conexe, în vigoare.

© 2014

Cuprins

Avionul de hârtie
Fragil
Dora-n câmpul viorel
Mingi
Mielușel
Dor de dor
Cochilie
Raze
Galaxie
Puf și stuf
Răsărit
Matelot
Gâsca zboară
Reverie
Pești în torbă
Prietenie
Iris galben
Taifas
Foșnet
Volbură
Balul verii

Avionul de hârtie

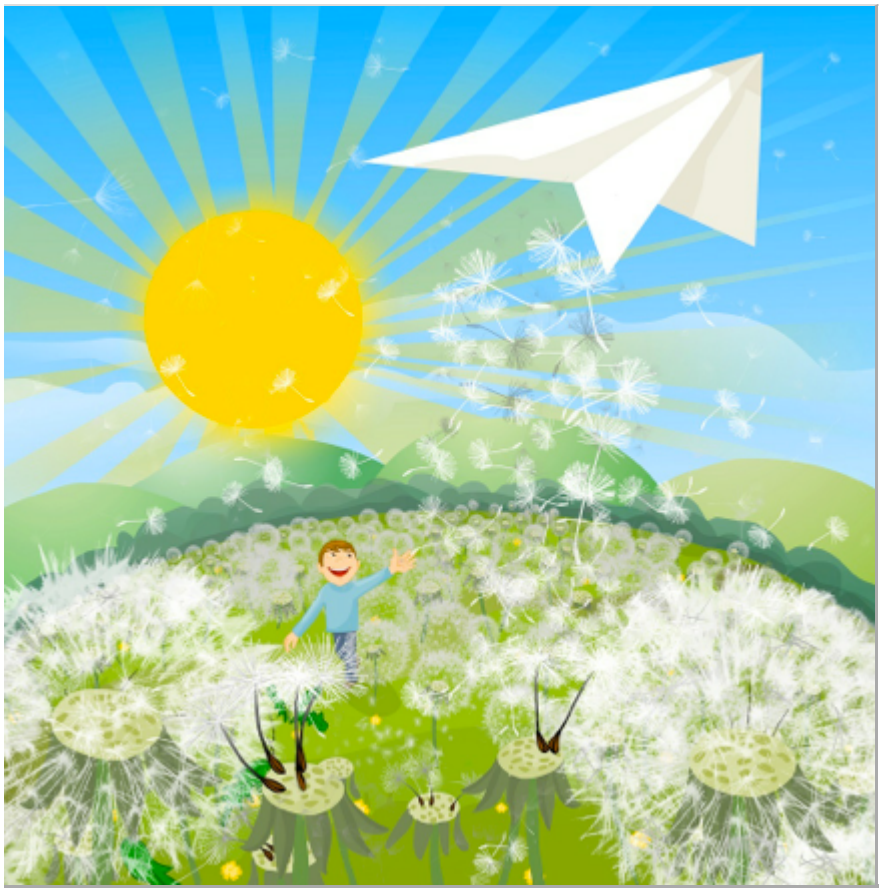

Băiețelul a lansat
Avionul de hârtie,
Din el au aterizat
Parașute mici - o mie.

Păpădii, păpădii
Se leagănă mii și mii!
Avionu-a decolat
Printre albe păpădii,

Suflul lui le-a spulberat
În explozii argintii.
Păpădii, păpădii
Se leagănă mii și mii!

Păpădie, păpădii
Strânse sul peste câmpii.
Avionul de hârtie
S-a ascuns în păpădie!

Fragil

Nor de-aprilie pufos
Se răsfiră până jos,
Iar pământul e un leagăn
Prins cu nori de cerul reavăn.

Azi pământu-i inocent,
Băiețelul merge-atent,
Cu pași albi, șovăitori
Printre spume mici de nori.

Azi pământul e fragil,
Aerul - mai volatil,
Azi pământul te îmbie,
Mare glob de păpădie!

Înc-un pas și un nor
S-a desprins plutind ușor.
Mergi

încet, cu Maria
Să nu spulberi păpădia!

Dora-n câmpul viorel

Dora-n câmpul viorel
Pieptăna un mielușel.

De atâta pieptănat,
Lâna i s-a destrămat

Iar pe câmp, mii și mii
S-au ivit păpădii!

Mingi

Câmpul e din mingi și fire,
Dora spune cu uimire:
- Ia te uită, ce de mingi,
Toate cer să le atingi!

Toate toate-s păpădii,
Nu le poți deosebi!
Iar păpușa spune tare:
- Voi lua mingea cea mai mare!

O voi duce-n brațe-așa,
Să jucăm volei cu ea!

Mielușel

Șade sfântul la troițe
În genunchi, între oițe.
A pierdut un mielușel
Și se roagă pentru el.

Caută prin spini și tufe,
Nu se-oprește să răsufle.
Barba-i lungă și stufoasă
Iarba-i ’naltă pletoasă

Îi e cald și îi e sete,
Caută pe îndelete
Prin vâlcele și prin iarbă,
Mielușelu-i doarme-n barbă.

Dor de dor

Mircea fuge sus pe dealuri,
Pe un mânz cu coama-n valuri.
Păpădiile destramă
Și i se agață-n coamă.

El pe Dora-n șa o saltă,
Merg la pas prin iarba ’naltă,
Iarbă verde-aurie
Cu bănuți de păpădie.

Cochilie

Domnul Melc e arhitect,
Trage liniile perfect.
Fără riglă sau echer
Desenează un castel.

Construiește și căsuțe
Din ciuperci sau tărtăcuțe,
Însă cel mai mult îi place
O cochilie să ’nalțe.

Gușteri, vietăți de câmp
Lasă bortele sub dâmb;
Toți vor casă ca a lui,
Gard din floarea-soarelui.

Stau păianjenii pe schele,
Pun surcele pe surcele,

Ies cochiliile rotunde,
Mai înalte sau mai scunde.

Uite ce arhitectură,
Un balcon în chip de mură,
Mici ferestre din cobalt,
Domnul Melc e inspirat!

Raze

Ne arată domnul Melc
Cum se construiește-un cerc:
Raza lui generatoare
Este dată chiar de soare.

Într-un punct ea se înfige,
Se rotește până frige

Și pe unde scânteiază
Lasă-n urmă altă rază.

Pi ori patru supra trei
Și din raze sar scântei!
Înmulțit cu r la cub,
Iată sfera sus pe tub!

Dacă tubul e subțire,
Se îndoaie printre fire,
Dacă

sfera-i argintie
Poate fi o păpădie.

Galaxie

Domnul Melc cel învățat
Umblă-n câmpu-nrourat
Și privește prin ochean
Nor de stele, diafan.

Ia din casă-un carnețel,
Scrie niște cifre-n el.
- Ce-ați găsit în păpădie?
- Un model de galaxie.

Puf și stuf

Castorul a strâns de zor
Fulgi căzuți de la cocor,
Păpădie și lucernă
Pentru plapumă și pernă.

Doarme castorul în puf,
În căsuța lui din stuf.
Când se-ntoarce-n pat de frunze
Trosnesc fulgii dintre pânze.

Se trezește, se dă jos,
Stuful e gălăgios.
Este un hublou spre stuf,
Îl închide, urcă-n puf.

Trage plapuma pe cap,
Labele nu mai încap.

Bombăne întors pe burtă:
- Am croit plapuma scurtă!

Răsărit

Castorul înoată lin,
Luciul s-a-ncrețit puțin.
Din culcuș ieșit, din drețe,
Balta i se pare rece.

Soarele cel roșu, mat,
Jumătate-i înecat,
Dar în apă e o dâră
Roșie, ce dă căldură.

Matelot

Șoarecele, în hamac,
Agățat de-un fir de mac,
Doarme rezemat în bot,
Se visează matelot.

Acum iată, stă la cârmă,
S-a legat de ea cu sârmă
Să nu-l mături vreun val,
E furtună-n Marea Aral.

Cum se leagănă-n hamac,
Simte goluri în stomac.
- Oh, corabia, my Lord,
S-a-nclinat prea mult pe-un bord!

Îl trezește-o vrabie:
- Cum? Nu-s pe corabie?

Fierbe iarba străvezie
Cu spume de păpădie.

Gâsca zboară

Mircea Mare merge-agale,
Mircea Mic îi stă-n spinare;
Și mi-l lasă jos, puțin,
Între rapiță și in

Îl aruncă și îl prinde,
Ceru-albastru nu-l cuprinde;
Iar îl prinde și-l aruncă,
Mircea Mare-i la poruncă!

Mircea Mic cu gâsca zboară
Într-un cer de primăvară!

Reverie

Șoarecele, obosit,
Stă-n hamacul lui cârpit;
Un păianjen l-a țesut,
I l-a dat în dar demult.

Borta lui uscată, scundă,
Pe sub stuful gros se-afundă,
Un catarg de păpuriș
Crește pe acoperiș.

Prinde pânze mari de vânt
Și le umflă susurând.
Șoarecele-n visu-i știe:
Merge în călătorie!

Pești în torbă

Micul castor Bulbucel,
Îmbrăcat bine-n flanel,
Își dezleagă mica barcă,
Lopătează-n larg de baltă.

Taie stuf cu un cosor,
Se-ntâlnește c-un cocor.
Bulbucel se cam codește
Dar cocoru-i dă un pește;

Smulge-apoi cu ciocul lung
Lujerii care împung,
Leagă stuful cu un clește,
Mai înhață câte-un pește.

Micul castor stuful lasă,
Se apucă, peștii-ndeasă

Unul câte unu-n torbă,
Se gândește la o ciorbă.

Prietenie

Șoarecele taie stuf
Cu zor mare și năduf.
Vântul a suflat pieziș,
I-a smuls din acoperiș.

A venit un pelican
Ajutând pe IuteHrean,
Leagă stuful cu o sârmă,
Pune-n undiță o râmă;

Strânge sârma cu un clește,
Scoate din cârlig un pește
Și în loc de altă pungă
Îi dă drumu-n gușa lungă.

Trestiile-s gălăgioase,
Frigul le-a pătruns în oase.

Șoarecele se grăbește
Să meargă să frigă pește!

Întâlnire

Castoru-a lovit c-o vâslă
Fundul bălții ca din pâslă;
S-a oprit cu mica-i barcă:
Stă de vorbă cu o țarcă.

Raza soarelui, încinsă,
Înfierbântă blana-i linsă.
Da, se face tot mai cald
Peste balta de smarald.

Ei își fac promisiuni

Să se viziteze luni.
Castorul mai dă sugestii
Să-și bea ceaiul între trestii.

Este chiar la răsărit,
Soarele cel roș să fie
Farfurie.

Iris galben

Castorul, de dimineață,
Se aruncă-n apa creață,
Se îndreaptă către plaur,
Rupe irisul de aur.

El înoată stând pe spate,
Dă din labele-i palmate,
Ține irisul la nas,
Îl miroase în extaz.

Taifas

La egrete-n colonie
S-a deschis o ceainărie,
Instalată-ntr-un copac,
Chiar deasupra unui lac;

Cu măsuțe, bețe verzi
Ce te-mbie să te-așezi.
Seara, gureș păsăret
Toacă iute, bea încet.

- Ei, auzi? Știi ce-am aflat?
Noi deloc nu ne-am schimbat,
Milioane, mii de ani
Am rămas tot cormorani!

- Oh, ce vești îmi dai, fârtate,
Asta da, longevitate!

Merită să bem un ceai
De cicoare și susai.

- Iar egreta cu lungi gene,
Știi de ce se umflă-n pene?
Este neam c-un dinozaur
Din cretacicul de aur!

Foșnet

Șoarecele, în cotlon,
N-are pace, n-are somn,
Se frământă-n patul nou
Și privește prin hublou.

Stuful de s-ar liniști,
N-ar foșni și n-ar șopti,
El ar auzi din puf
Luna lunecând prin stuf.

Volbură

Șoarecele Iute Hrean
A sădit volburi la geam.
Pâlnii albe înflorind
Se deschid, se-nchid pocnind.

Clop, clop, slop!
Clop, clop, ploc!
Mici baloane sparte-n joc.
Iar în zori pocnesc mai tare,

IuteHrean din somn tresare,
Ceartă floarea desfăcută
Ca să fie mai tăcută.
Nasu-n floare își lipește,

Ea-l înhață ca un clește.
Smulge floarea de

pe bot
Îl sperie cu un clop!

Balul verii

Astă seară pe câmpie
Este bal precum se știe,
Se adună libelule,
Fluturi, zâne, campanule;

Gâze înmuiate-n miere
Vin ca mici elicoptere,
Cu aterizare scurtă
În picioare sau pe burtă.

Chiar în mijloc arde-un foc,
Luminează locul tot.
Raze roșii se-mpletesc

Cu verzi fire ce sclipesc.

Siluete mici prin noapte
Curg din colțuri depărtate,

Mulți și-au pus cizme de lac
Periindu-și vechiul frac.

Macii suflă în cimpoaie
De se rup și se îndoaie
Iar un cărăbuș în robă,
Bate-nverșunat la tobă.

Șoarecele Dinți de Smalț
Ține coada pe un braț
Iar la brațul celălalt
- Zâna Iris de Smarald.

Rochia-albastră se înfoaie
În lumina de văpaie,
Irisul înfipt în coc
Saltă legănat în joc.

Focul însuși joacă tare
Cu o sută de picioare,
Când pe zână o zărește
Și mai mult se înroșește.

O invită la un vals;
Șoarecele Dinți de Smalț
Se tot ține scai de ei,
Focu-azvârle cu scântei.

Dinți de Smalț cu vorbe-nțeapă
Și-l amenință cu apă.
Dansatoru-nflăcărat

Se pretinde-extenuat.

Șoarecele Dinți de Smalț
E cu Iris iar la braț,
Se-nvârtesc

și se rotesc,
Dinții lui cei albi lucesc.

Sfârșit